

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon Droit.

ZATURDAG 13 MAART.

AMSTERDAM, 12 Maart.

Keizer Napoleon III en Engeland.

Wij hebben gisteren niet een enkel woord medeling gemaakt, van een te Parijs verschenen vlugschriftje, over het Anglo-Fransch verbond, dat de algemeene aandacht trekken moet, om de belangrijkheid en de aktualiteit der stoffe niet alleen, maar vooral om den persoon des schrijvers, die, zoo als vrij stellig beweerd wordt, niemand anders is dan de Keizer-zelf. Het is waar dat de Staatsraad de la Guéronnière, de man is, welke officieel als schrijver van dit werkje doorgaat, maar hetzij hij slechts als hoveling uit *complaisance* zich dit laat aanleunen, dan wel of hij-zelf deel aan de samenstelling van dit geschrift heeft gehad, zooveel schijnt volgens alle berichten zeker te zijn, dat de gedachten en de gang der redeneering van den Keizer zijn, en dat hij ook in den vorm en inkleeding de hand heeft gehad.

Het werkje kan beschouwd worden als een beroep op de Engelsche natie, in de aangelegenheid der *bill* op de zamenzweeringen.

Met kalmte en klaarheid wordt er in uiteengezet hoe welwillend en toegenegen de houding van Lodewijk Napoleon tegenover Groot-Brittannië geweest is van het oogenblik, dat hij als President der Republiek gekozen werd, tot den huidige dag.

De aard van dit geschriftje wordt in de weinige regels, die als inleiding dienen, aangeduid. Zij luiden aldus:

"Wij gelooven ten aanzien der openbare meening een pligt te moeten vervullen, den pligt van een onpartijdig en kalm woord te spreken tegenover de in Engeland op zulke onbillijke wijze in vuur gezette hartstogten. Wij voeden het vertrouwen, dat men ons aan gene zijde van het kanaal zal verstaan. Wij zullen gematigd zijn bij alle opmerkingen en voor alles de daadzaken-zelf laten spreken."

Vervolgens komt een geschiedkundig overzicht van de gansche staatkundige loopbaan van Lodewijk Napoleon. De schrijver wijst er op hoe de President der Republiek zich tegenover een vergadering bevond, in welke alle partijen: Legitimisten, Republikeinen, Orleanisten, ja zelfs Imperialisten wrok koesterden tegen Engeland.

De erfenis van Napoleon I, het hoofd van den Franschen Staat, liet zich noch door de herinnering aan Waterloo en St.-Helena, noch door de vooroordeelen der partijen medeslepen. "De ballingschap is een school der wijsheid en zuivering voor degenen, welke God tot heerschers reept. In die school heeft Lodewijk Napoleon veel geleerd en veel vergeten," en ondanks het drijven der partijen wist hij de zaken zoo te leiden dat Engeland en Frankrijk niet elkander in vriendschap bleven.

Nu kwam de tweede December. De uitval van een groot deel der Engelsche pers konden geen grenzen. De schandelijkste gruwelen werden den President ten laste gelegd. "Het Hoofd van den Franschen Staat liet dezen stroom van slechte hartstogten, waarin zich het schuim van onzen burgeroorlog had gemengd, voorbij gaan."

Hij stond zelfs aan de Fransche pers geen *représailles* toe. "Grote volken kunnen elkander niet ijdel beleedigen, en als zij elkander beleedigen, zijn zij er niet verre af elkander te bestrijden." De goede gevolgen van die gematigdheid bleek weldra, en toen de Keizer later van de Keizerin vergezeld, de Koningin van Engeland bezocht, vond hij in dat groote land slechts bewijzen van sympathie en achting.

Vervolgens wordt van de gemeenschappelijke gevaren gewaagd, die Engeland en Frankrijk in den Oosterschen oorlog te verduren hadden. Er wordt op gewezen, dat het toen ter tijde niet aan lieden ontbrak, welke in den oorlog tegen Rusland slechts een Engelsch belang zagen. De Keizer lette daar niet op, en op het slagveld hebben beide volkeren slechts één uitgemaakt. De soldaten der beide verbonden hebben slechts een ziel gehad om met elkander te strijden, te lijden, te sterven, te zegelen. Na den vrede, door gemeenschap-

patijken roem bevochten, scheen het verbond onoplosbaar te zijn, dat door deze edele broederschap van den heldenmoed was vastgeketend. Men zou zeggen, dat wij onzen naijver met onze dood onder het zand van de Krim begraven hadden, en dat edelmoedig offer den strijd van verscheiden eeuwen weder verzoend had, door zijn voor dezelfde zaak vergoten bloed. Welke verbazing voor onze voorouders, die met den haat van een anderen tijd geleefd hebben, zoo zij het Engelsche leger hadden kunnen zien, dat met trots op zijn borst de beeldtenis des martelaars van St.-Helena draagt, en de zonen der soldaten van Waterloo met denzelfden trots de gedenkpenning, waarop het beeld der Koningin van Engeland geslagen is."

De geschillen uit de toepassing van het Parijzer vredesverdrag ontstaan, worden alleen aangevoerd om te doen uitkomen, hoe het toen slechts van Frankrijk heeft afgehangen zich tegenover zijn bondgenoot meer terughoudend te betoonen, en hem grootere eischen te doen, daar omstreeks hetzelfde tijdstip de Indische opstand uitbrak. Evenwel, de Keizer dacht en handelde geheel anders. De moeilijkheden, waarin de Indische oorlog Engeland wikkeld, maakte den Keizer te Osborne, ontrent het vraagstuk der Donau-vorstendommen slechts te meer verzoeningsgezind. Later bood hij zelfs de Engelsche Regering aan, haar troepen over het Fransche grondgebied te laten marcheeren, en zette naast de keizerlijke garde zijn naam aan het hoofd der lijst van inschrijvingen voor de slagtoffers van den Indischen opstand.

Hierop wordt het punt behandeld, waarin de eigenbladen en *meetings*. Deze *meetings* werd uitgedrukt in redevoeringen der groote staatsligamen, zoowel als in de adressen, door de burgerlijke magt, de gevente-raden en de nationale garde ingezonden. Dat de adressen des legers levendig waren lag in den aard der zaak. Zij verkondigden met militairen nadruk de in Frankrijk heerschende stemming. Slechts eenige van deze konden Engeland onaangenaamheid aandoen, en graaf Walewski heeft in dit opzigt een verklaring gegeven, wier opregtheid den kwaden indruk wegnemen en alles weder goed maken moest."

De brochure zegt daarvan het volgende:

"De aanslag van 14 Januarij heeft Parijs, Frankrijk en weldra geheel Europa met ontzetting vervuld. Nadat men eerst God voor het mislukken gedankt had, vroeg men zich af, welke de oorsprong van het misdrijf geweest was; van waar de sluipmoordenaars gekomen waren; in welke omgeving zij plannen beraamd hadden, die niets menschelijks meer hadden, zoo boos en woest waren die. De moordenaars kwamen uit Engeland; welligt was het misdrijf door die vereniging van vlugtelingen voorbereid, aangemoedigd en betaald geworden, welke de edelmoedige gastvrijheid van een vrij land te schande maken, wijl zij er de permanente zamenzweering tot uitvoering van den sluipmoord vestigen.

"Men vroeg zich toen zeer natuurlijk in Frankrijk af: Hoe, het is dus altijd in Engeland dat de aanslagen tegen 's Keizers leven en de maatschappij worden voorbereid? Mogten wij dat van een verbond verwachten, gedurende den vrede zoo eerlijk gehouden, en gedurende den oorlog op zulke roemrijke wijze bevestigd?"

"Inderdaad, de aanslag van 14 Januarij was niet de eerste die uit Londen gekomen is. Andere minder vreeselijke misdrijven, doch eveneens de oorsprong daarvan schuldig was, hadden te Londen hun oorsprong gevonden. Allen in den schoot van die revolutionaire genootschappen geboren, welke periodieke zittingen houden; sedert zes jaren het regt, om den Keizer te doden, openlijk afkondigen; van den moord een leer en een pligt maken; de door haar bewerkte geesten tot dweepzucht voeren; de moordenaars met reispassen wegzenden, en dan onder de verdraagzaamheid der Engelsche gastvrijheid de uitkomsten dezer ontzettende zamenspanningen afwachten."

De brochure geeft daarop een opsomming van al de pogingen, die aangewend zijn om den Keizer van het leven te berooven. Het helsche werktuig in 1852 te Parijs ontdekt; het beraamd moordplan van Kelsch, Gali en Rossi in Januarij 1853; dat van Magen in 1854; het moordwerktuig op den Noorderspoorweg; de aanslag van Pianori; de in tijds ondeckte aanslag van Tibaldi, Grilli en Bartolotti; eindelijk de aanslag van Januarij. De daders werden meestal, zooals uit hun verhoor bleek, door Mazzini betaald en afgezonden, en immer kwamen zij uit Londen.

Dit alles zijn echter geen op zich-zelf staande feiten. Den 9^{en} Februarij hield de Fransche klub, in

Advertentiën van Zes regels en daar beneden worden tegen f 1.00 geplaatst; meer dan Zes regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentiën wordt bovendien 25 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

Weyde's Reading Rooms, Leicester-square, een zitting, waarin Simon Bernard, de medeschuldige van Orsini het woord opvatte, en zich met de meeste heftigheid uitliet. Hij verklaarde den Keizer, de ministers, den heer van Persigny en alle andere Fransche ambtenaren buiten de wet, en noodigde al zijne hoorders uit, om hun met alle mogelijke middelen te lijf te gaan. Deze redevoering werd met de luidste toeluchtingen ontvangen.

Eenige dagen later geeft Felix Pyat onder den titel: "Brief aan het Parlement en de drukpers" een aanprijzing en verdediging des Koningsmoords uit. Over dit alles en veel meer nog wat daarmede in verband staat, spreekt de brochure vrij uitvoerig. Het Engelsche volk wordt er zeer in gespaard en zelfs geprezen. De uitdrukking der verontwaardiging der Fransche legers in de bekende adressen wordt overigens geregvaardigd; ziehier in welke woorden:

"Wat het Engelsche volk betreft, zoo spreekt het, zoo wij weten, zijn afschuw tegen deze misdrijven, welke in zijn boezem worden voorbereid, even zoo levendig uit als wij. Zonder echter zijn bedoelingen te miskennen of de onafhankelijkheid zijner instellingen in het minste te willen schaden, mogten wij evenwel deze zoo dikwerf herhaalde aanslagen als waarschuwingen aanzien, en daarin eene heenwijzing vinden naar groote pligten voor alle Regeringen. Van daar ontstond er na den 14^{en} Jan. in geheel Frankrijk ook slechts een enkele roep naar twee zaken: men vorderde, dat de door de Justitie veroordeelde moordenaars van de grenzen verwijderd werden, en het verbod der openlijke verdediging des sluipmoords in dagbladen en *meetings*. Deze *meetings* werd uitgedrukt in redevoeringen der groote staatsligamen, zoowel als in de adressen, door de burgerlijke magt, de gevente-raden en de nationale garde ingezonden. Dat de adressen des legers levendig waren lag in den aard der zaak. Zij verkondigden met militairen nadruk de in Frankrijk heerschende stemming. Slechts eenige van deze konden Engeland onaangenaamheid aandoen, en graaf Walewski heeft in dit opzigt een verklaring gegeven, wier opregtheid den kwaden indruk wegnemen en alles weder goed maken moest."

Nu wordt natuurlijk de kwestie van het regt van schuilplaats besproken. Dit wordt niet aangevallen, maar betoogd dat men dit regt niet moet verwisselen met het regt op een toevlugtsoord, dat de moordenaars van de verantwoordelijkheid hunner gruwelen onttrekt.

"Men is een schuilplaats, zegt de brochure, schuldig aan alle overwonnen partijen; men is die hier schuldig zonder uitzondering, zelfs den rebellen; deze grens is onoverschrijdbaar. De monsters echter, die tot geene partij dan tot die van den sluipmoord behooren, zijn wij haar niet verschuldigd."

In dezen zin gaat de brochure voort. Zij vindt dat Engeland het regt van schuilplaats niet kan opvatten op deze wijze, en tracht uit historische voorvallen, onder anderen uit het regtsgeding van John Peltier in 1803, aan te toonen, dat Engeland dit regt dikwijls op geheel andere wijze heeft begrepen. Met het oog daarop, leest men verder in dit werkje:

"Deze voorvallen (dat regtsgeding, enz.) hebben daarom een groote gewigt, en zullen dus voor de ministers der Koningin met van belang ontbloot zijn. Zij bewijzen dat de Engelsche wetgeving, staatkundig en geschiedenis, even zoo als de algemeene grondrechten van het openbaar regt aller volkeren, onwaardig misbruik gekeerd zijn, dat men de land's gastvrijheid maakt. Zij regtvaardigen het eisch, dien de Fransche Regering in het belang der algemeene nationale orde aan een bevestiging magt moest stellen."

De brochure eindigt met den levendigen en hartelijken wensch, dat het verbond tusschen Engeland en Frankrijk in stand magt blijven. "Het was verstandig, dit verbond aan te gaan; het is in 't algemeen belang nuttig, het te handhaven."

Benoeming van het Ministerie.

Heden zijn voor de verschillende departementen tot ministers benoemd, de heeren:
Röchussen, Koloniën.
Van Bosse, Financiën.
Van Goltstein, Buitenlandsche Zaken.
Boot (Burgemeester van Amsterdam), Justicie.
Tets van Goudriaan, Binnenlandsche Zaken.
De ministers van Oorlog, Marine en Eerediensten blijven.

Met belangstelling vernemen wij dat de heer F. W. Conrad, president der internationale commissie voor de doorgraving der landengte van Suez, besloten heeft tot de uitgave van het jaarnaal, door hem gedurende de twee reizen derwaarts gehouden. Dit reisverhaal bevat, behalve de hoogst belangrijke mededeelingen betrekkelijk de doorgraving, daarenboven aantekeningen over alles wat de reiziger aanschouwde in Egypte, op zijne reizen door de Woestijn en in het Heilige Land. De buitengewone betrekking, waarin de schrijver geplaatst was, had hij de allergeenstigste gelegenheid plaatsen te bezoeken, die vóór hem nooit waren bezocht, zaken in oogenschouw te nemen, zedon en gewoonten te bestuderen, door vroegere reizigers onopgemerkt, of waartoe de gelegenheid hun in die mate ontbrak, als aan den heer Conrad te beurt viel. De waarde van het reisverhaal zal nog vermeerderd worden door de platen, die daaraan zullen worden toegevoegd, alle vervaardigd naar de originele teekeningen van den heer Conrad zelve, geteekend op de plaatsen die hij bezocht, of naar ontmoetingen waarvan hij getuige was. De uitgave zal geschieden bij den boekhandelaar Martinus Nijhoff te 's Gravenhage. (D. v. 's Gr.)

Gisteren is uitspraak gedaan in de bekende zaak van den boekhandelaar van Cleef, te Hilversum, aangeklaagd wegens nadruk der dichtwerken van Tollens. De regtbank heeft overwogen, dat het regt van kopij moet worden geacht aan den schrijver of zijne regtverkrijgenden te zijn verbleven, tenzij het tegendeel blijkende, en dat in kasu de beklagde dit regt op de door hem uitgegeven dichtstukken in het geheel niet gestaafd heeft. Mitsdien is hij schuldig verklaard aan het misdrijf van nadruk en veroordeeld tot de betaling eener boete van f 300, ten behoeve der algemeene armen van de gemeente Hilversum, tot het zien konfiskeren van alle binnen het rijk voorhanden zijnde ongedebiteerde exemplaren van den nadruk, ten voordeele van den eigenaar van den oorspronkelijken druk, alsmede tot betaling van denzelfden eigenaar, van de waarde van 2000 exemplaren der nagedrukte boekwerken, door de regtbank bepaald op f 19,060.

De subsidiaire eisch van den bekl. tot het uitstellen der strafzaak tot na de behandeling der civiele, en de vordering van schadevergoeding, door de familie Tollens ingesteld, zijn beide afgewezen.

Den 9den Maart te Keulen weinig drijfs. De schipbrug wordt weder gelegd. Te Rees eenig drijfs. Te Lobith open water; in het benedenwaarts vastzittend ijs geene verandering.

Het ijs in de Lek te Schoonhoven werd nog door voetgangers overgegaan. Te Krimpen het ijs vast met opene vakken.

Te Werkendam in de Oude Merwede het ijs steeds vast.

In de Nieuwe Merwede aan de Paulownahoeve het ijs steeds vast en sterk in een gedrongen.

Te Dordrecht in den staat van het ijs en de overtocht aan de veeren geene verandering.

Den 10den te Keulen geen drijfs.

In den Neder-Rijn en in den Gelderschen IJssel geene verandering in den staat van het ijs.

Te Gornichem het ijs vast; doch zeer zwak.

Het ijs in de Maas te Hedel vast, dik 13 à 13½ duim. (St. Ct.)

Krachten Zijner Majesteits besluit van den 10den dezer, n. 70, worden met den 11den April aanstaande in dienst gesteld de te Vlissingen liggende korvet *Palas* en het te Willemsoord liggende schroefstoomschip *de Citadel van Antwerpen*, en het bevel over die bodems opgedragen aan de kapitein-luitenant ter zee H. F. Valentini en W. A. de Gelder.

Met dat tijdstip worden geplaatst op de korvet *Palas*: de luitenant ter zee der 1ste klasse J. A. van de Velde, als 1ste officier; de luitenant ter zee der 2de klasse P. J. D. Breukelman, jhr. F. L. F. K. von Pestel en F. W. Voswinkel Dorselen; de officier van gezondheid der 2de klasse W. F. Meijboom; de officier van gezondheid der 3de klasse P. W. J. van den Broek; de officier van administratie 2de klasse J. J. Hoogen-

straten en de adjunct-administrateur K. J. Adams, op het schroefstoomschip *de Citadel van Antwerpen*; de luitenant ter zee der 1ste klasse F. P. van Hien, als 1ste officier; de luitenant ter zee der 2de klasse J. B. de Jong, jhr. J. W. Melvill van Carnbee en J. J. Habets; de officier van gezondheid 3de klasse L. J. de Kanter; de officier van administratie 2de klasse C. J. Vos, en de scheepsklerk C. H. S. Pastor.

De minister van Binnenlandsche Zaken brengt ter kennis van de belanghebbenden:

1º. dat voor de dienst van den waterstaat, in den loop dezes jaars, na een vergelijkend examen, ten minste twee surnumerairen moeten worden aangesteld;

2º. dat het vergelijkend examen zal plaats hebben te 's Gravenhage, in de maanden Mei of Junij aanstaande;

3º. dat tot het examen zullen worden toegelaten Nederlanders, kweekelingen van de Koninklijke Akademie te Delft, die aldaar hunne studiën hebben volbragt en voldoende examen afgelegd, voor zooveel zij op den eersten Junij eerstkomende den ouderdom van vijf en twintig jaren niet hebben bereikt.

Gisteren middag ten 1 ure hebben zich de provinciale inspektoren voor het lager onderwijs aan het departement van Binnenlandsche Zaken te 's Hage vereenigd tot het houden van hunne eerste bijeenkomst, die door den minister werd geopend. Heden zullen zij weder vergaderen.

HAARLEM, 10 Maart. In den gemeenteraad van heden is op het voorstel van de kamer van koophandel besloten, hier ter stede een boter- en kaasmarkt te houden, en daartoe te bepalen den dag van Woensdag, te beginnen met den derden Woensdag der maand April.

GOUDA, 10 Maart. Op de eerste kaasmarkt van dit jaar, (de laatste van het gewas 1857, waren ongeveer 50 partijen aangevoerd) zijnde voor deze markt een geringe aanvoer; de prijzen mogen hoog genoemd worden. De puike waar van 12, 16 à 18 \mathcal{B} bragt f 24 tot f 28 op; die van 10 à 12 \mathcal{B} , f 23 à f 24; terwijl het Schotsch en Fransch goed f 21 à f 22 en de mindere soorten f 18 en minder gouden.

BREDA, 9 Maart. Door den storm in den nacht van Zondag op Maandag zijn op de domein-goederen onder de dorpen Princenhage en Ginneken in het Liesbosch en Ulvenhoutsbosch te zamen 36 boomen omgewaaid, waarvan de meeste zware mastboomen.

COEVORDEN, 10 Maart. De in deze omstreken groote massa gevallen sneeuw, die de passage zeer belemmert, heeft ook hare gunstige zijde. Niet alleen dat door haar de menigvuldige veen- en heidebranden zijn uitgedoofd, maar ook het ongedierte in de landerijen zal er geheel door verdwijnen, tot groot genoegen der landbouwers.

LEEUWARDEN, 9 Maart. Het gemis van eenen spoorweg doet zich vooral thans levendig gevoelen. Men zit hier geheel in de sneeuw en is daardoor nog meer afgesloten geworden, daar zij de gemeenschap met andere provinciën grootelijks heeft belemmerd. Posten en diligences komen verscheidene uren later aan. Onder anderen is de Hollandsche diligence, die gewoonlijk 's avonds 6½ uur hier is, eerst heden namiddag ongeveer 1 uur gearriveerd. Op sommige plaatsen lag de sneeuw onder den wind opgejaagd, verscheidene voeten hoog en was er, niet dan na veel inspanning en arbeid, een doortocht te krijgen.

ROZENDAAL, 7 Maart. Dezer dagen is door de komiezen alhier eene aanhaling gedaan van echte Brusselsche kant, ter waarde van p. m. 3000 franks, waarmede eene dame gekrinaliseerd was. (N. R. (4))

TILBURG, 8 Maart. Sedert eenigen tijd werden alhier aanzienlijke hoeveelheden brood uit de naburige Belgische grensdorpen ingevoerd, hetwelk om het aanmerkelijk verschil in prijs beneden de vastgestelde broodzetting verkocht werd. Heden stond een winkelier deswege voor het kantongeregte alhier terecht, daar het gebleken was, dat het door hem verkochte Belgische brood veel te ligt en van slechte hoedanigheid was; hij werd mitsdien tot eene geldboete van twintig gulden en de kosten veroordeeld.

Men leest in de Tweede Editie van de *Amst. Cour.*:

LONDEN, 11 Maart. Simon François Bernard, eerst wegens eenvoudige wetsovertreding in hechtenis genomen, is heden ter zake van medeplichtigheid aan moord, naar den jury verwezen. Naar men vernemen zou aan de vrouw van Rudio de genade van haren man zijn toegezegd, indien zij als getuige tegen Bernard wil optreden.

BUITENLANDSCHE BERIYEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 11 Maart. In den *Moniteur* van heden komt een artikel voor, waarin wordt gezegd, dat ondank den afschuw, dien de moordaanval op 14 Jan. heeft doen ontstaan en de met zooveel vuur ontboezemde sympathie voor de Keizerlijke dynastie, een tal anarchisten, ten gevolge van vooraf beraamde plannen, een zekere ongerustheid hebben te weeg gebracht. Er zijn op verscheidene punten van Frankrijk bewegingen door hen veroorzaakt die, hoewel de openbare rust niet in gevaar brengende, toch voldoende waren om bekommring te wekken. Der 24 Februarij heeft men tegelijker tijd in verscheidene gewesten inhechtenisnemingen bewerkstelligd, ten gevolge waarvan de plannen der onruststokers in duigen werden geslagen. Men heeft wapens, oorlogstuig en gevaarlijke korrespondentiën ontdekt. De door de geruchten overdreven gevangennemingen bedroegen te Parijs 50, te Lyon 20, te Marseille 12 en in de departementen 40 personen. Ondanks de genomen voorzorgsmaatregelen vormde zich te Parijs in den nacht tusschen den 4 en 5 een zamen-scholing. Door krachtige maatregelen werd de onderne-ming gestuit en werden er twintig personen in hechtenis genomen. Het gebeurde te Châlons schijnt hiermede in verband te zijn geweest.

Van dat gebeurde te Châlons wordt hier slechts als van een niets beteekenend rumoer gesproken, en meer bespottelijk dan misdadig beschouwd. De revolutionaire demonstratie zou dan alleen van ernstigen aard zijn, indien het bewezen werd, dat ze in verband stond met meerdere oproerige plannen in andere gewesten van het rijk, die men echter niet tot uitvoering heeft kunnen brengen. Doch ook in dit geval zou de beweging zonder moeite gesmoord zijn geworden.

Men wil in de ministeriële bureaux dat, zijn de misdadige plannen der demagogische partij in verscheidene steden niet zoo openlijk als te Châlons onthuld geworden, er evenwel weinge plaatsen zijn waar de openlijk gehouden gesprekken, de naamlooze bedreigingen, de oproerige geschriften en meer andere onaanneembare kenteekenen niet tot bewijs strekken, dat een aanslag als die van 14 Jan. of iets dergelijks, aan de geheime genootschappen was beloofd en door de oproermakers verwacht. Voor de regtbanken, zooals blijkt, zijn een aantal misdrijven van dien aard aanhangig. Het goet vernement moest die feiten openbaren ten einde te geen valsche beoordeelingen aanleiding te geven; want is het waar dat die oproerigheden een demagogische en socialistische strekking hebben, dan kunnen de eerlijke lieden het 't niet ten kwade duiden, dat het maatregelen neemt om hen te beschermen. 't Is alzoo wenschelijk dat aan het gebeurde de meeste openbaarheid gegeven worde.

De een oogenblik voor de vriendschappelijke betrekkingen tussehen Engeland en Frankrijk zoo dreigende politieke toestand is sinds gisteren veel verbeterd. Immers lord Malmesbury's dépêche schijnt den graaf Walowski voldaan te hebben, en men zegt dat bereids een voor Englands belangen even voldoende dépêche naar Londen op weg is. De pogingen om tot een goede verstandhouding te geraken zijn alzo, met van weerszijden eenigen goeden wil te toonen, geslaagd. Wat de eigenlijke grondslagen van de schikking zijn, daarvan is nog niets bekend; uit korrespondentiën en uit de Londensche bladen zou men evenwel mogen besluiten, dat het Engelsche kabinet de wet op de zamenzweringen zal intrekken, zonder nogtans de noodzaakelijkheid van een streng toezigt uit het oog te verliezen en hen te straffen, die Englands instellingen hooren door het volkenregt te schenden en het verbond met Frankrijk te belagen. Het Fransche gouvernement zou met deze oplossing der quaestie tevreden zijn.

Er is gesproken van klagen door verschillende vreemde hoven uitgedrukt, wegens de openbaarmaking van Orsini's brief. Graaf Walowski heeft inderdaad aanmerkingen deswege ontvangen; maar wat verwondering baart is, dat juist het Piëmonteesche gouvernement zich het meest heeft beklagd. 's Keizers denkbeeld schijnt niet begrepen te zijn, immers hij heeft niets anders door die openbaring gewild, dan te bewijzen, dat aan de verdediging alle vrijheid was gelaten.

— Valsche geruchten zijn er verspreid geworden nopens de pogingen der Keizerin om Orsini's gratie te verkrijgen. Zekerlijk zou Hare Majesteit te dezer zake naar haar edelmoedig hart hebben willen gehoor leenen; maar staatsredenen hebben haar alle tusschenkomst als lastig en nuttelos doen beschouwen.

Wat de reis der vrouw van Orsini en zyn dochter betreft, het zijn Orsini's vrienden, die dat middel hebben te baat genomen; doch in officieele kringen verzekert men, dat de Keizer een onwikkbaar besluit heeft genomen en het doodvonnis zal voltrokken worden.

— De uitspraak van Orsini's vonnis wordt door sommigen als niet geldend beschouwd, en wel doordien een demagogus renen een niet gerehabiliteerd bankroetier zou zijn, welke

381 der wet op de kriminele rechtspleging wordt afgedrukt, dat zoodanig individu geen gezworene wezen mag.

Intusschen heeft het hof van kassatie het beroep in kassatie van Orsini en zijne mede-veroordeelden verworpen.

Verder wordt gezegd, dat Rudio gratie van de doodstraf heeft verkregen.

Prins Jeromes gezondheid keert terug; men heeft veel hoop op een volkomen herstel.

Men zegt, dat de prins de Joinville het verhaal zijner togt en zeereizen zal uitgeven.

Ten gevolge der vrijheid aan den vleeschhandel verleend, zullen met 1e April in de volrijkste wijken nieuwe slagthuizen geopend worden.

Vele ziektegevallen hebben onlangs onder de maarschalken en andere hooge staatspersonen geheerscht. Nu schijnt de beurt aan de beroemdheden van het rechtswezen gekomen te zijn.

De heer Jules Favre aan een ontsteking in het bloed lijdende, heeft een oogenblik in gevaar verkeerd; de heer Berryer werd door een congestie getroffen; doch beiden zijn thans hersteld.

In de Augsb. Ztg. leest men, dat de heer Victor Hugo 10,000 franken aan de kas van het revolutionnaire comité heeft geschonken en hij de geheime genootschappen op de eilanden Jersey en Guernsey bestuurt. De korrespondent van genoemd blad zegt, dat hij dat bericht uit een goede bron heeft; maar een fransche korrespondentie, in de Independance, weerspreekt op stellen ten toon beide beweringen.

De dagbladen van Bayonne berichten, dat men aan de straat, waar de Eerw. pater Jezuiet Ravnigan werd geboren, zijn naam zal geven.

In sommige Piemonteesche bladen wordt een inskrijving opgesteld, om ter eere van den heer Jules Favre een gouden medaille te slaan, welke hem door de Italiaansche patriotten zou worden aangeboden.

Men is steeds zeer bedrijvig tusschen Frankrijk en Zwitserland met te onderhandelen over de kwestie der paspoorten, het aanstellen van nieuwe konsuls en het nemen van maatregelen tegen de in het kanton van Genève aanwezige uitgewekenen.

De Zwitsersche bond eischt, van zijnen kant, meer gemakelijkheid in de persoonlijke betrekkingen zijner bevolkingen met Frankrijk en tracht de bezwaren uit het systeem ontstaan weg te ruimen. Kommissarissen van den bond zijn te hier zake naar Genève vertrokken, en van daar teruggekeerd met het voorstellen de opheffing te verzoeken van een Italiaansche Maatschappij van onderlinge hulpbetoon in dat kanton, en het regt voor den bondraad om alle Fransche uitgewekenen, welke gevaarlijk mogten schijnen, van zijn grenzen te verwijden.

Uit Napels ontvangen brieven beweren, dat de zending van Prins Ottajano geheel mislukt is. Niets is minder waar. Het rapport van den prins heeft aan het hof een levendige tevredenheid veroorzaakt. Volgens den korrespondent, die daarvan de verzekering geeft, zou Napoleon III een ware achtting voor den Koning der Beide Siciliën hebben opgevat; en, mogten er nog eenige bezwaren bestaan om tot een hervatting der diplomatische betrekkingen overtegaan, 't is ontwijfelbaar dat de Keizer daer toe zeer overliet en men alzoo spoedig een verzoenig ding te gemoet zien.

ENGEELAND.

LONDEN, 9 Maart. Gisteren is de nieuwe kanselier der schatkist, de heer Benjamin Disraeli te Aylesbury met eenparige stemmen tot vertegenwoordiger van Buckinghamshire herkozen. Dit is de vijfde maal dat de kiezers van genoemd graafschap hem tot hun vertegenwoordiger in het Lagerhuis benoemd hebben.

Van heverlede toont de algemeene opinie zich meer en meer gunstig voor de nieuwe administratie. Algemeen gelooft men, dat het nieuwe ministerie bestaande van de liberalen, de zaken, die men reeds langere duur er van zal van zijn leden afhangen.

Men verzekert, dat lord Derby van de Koningin het verlof heeft verkregen, om het parlement te ontbinden, ingeval de tegenwerking van factien hem in zijne verminderingen mogt belemmeren.

De Attorney general sir F. Kelly, heeft eenige dagen geleden een rede gehouden in liberalen zin, over de parlementaire hervorming. Nu moet in sammerking worden genomen, dat het juist de Attorney general zal zijn, wien de taak moet te beurt vallen om de bill nopens de hervorming te redigeeren, zoedat men mag besluiten, dat zijne denkbeelden deswege in overeenstemming zijn met die van zijn ministerieelen chef.

Van de zijde der Tories en Radikalen is graaf Clarendon, voormalig minister van Buitenl. Zaken, onlangs in de bladen heftig aangevallen geworden. Daar tegenover heeft de graaf van Derby onlangs in het Hoogerhuis zijne stem en sprak van de verdienstelijke wijze waarop Lord Clarendon de Buitenlandsche Zaken in Engeland bestierd had. En niet alleen deze maar ook de meermalen burgers der City van Londen betuigden den ex-minister hunne dankbaarheid. Zij zijn geen vrienden van oorlog en bloedvergieten en minder nog wenschen

zij oorlogsbelastingen en kwijning des handels. Zij zijn ondanks den Russischen, Persischen, Chineeschen en Oostindischen oorlog van de handelszucht van 't vorige ministerie niet zoo overtuigd dan andere handelsvrienden en betreuen hartelijk, dat zij lord Clarendon niet meer tot vertegenwoordiger hunner belangen hebben; want bij den handelsstand was hij zeer gezien.

Het sinds lang aangekondigde werk van Kardinaal Wiseman, Personal Recollections of the last four Popes zal in den loop der volgende week het licht zien.

Mr Trelawney heeft een tamelijk lijvig geschrift uitgegeven onder den titel: Recollections of the last Days of Shelley and Byron. Volgens een in den Spectator verschenen kritiek behelst het nevens vele onbelangrijke bijzonderheden ook eenige die geëigend zijn om beide dichters beter te leeren kennen. Nopens Byron's laatste dagen kan de schrijver weinig zeggen, daar hij destijds niet bij hem was; doch onmiddelijk na het overlijden des dichters kwam hij te Missolunghi aan en zag hem in zijn doodkist. 't Was nog niet bekend dat Byron niet één horrelvoet, maar er twee had — een gebrek dat hij op alle mogelijke wijze trachtte te verbergen, hoewel hij in de laatste jaren nauwelijks een paar schreden zonder de grootste inspanning doen konde. Trelawney zegt van Byrons lijk, dat het aangezigt en de borst die van een Apollo waren, terwijl de voeten en beenen eenen sater schenen te behooren. De beenen waren van de voeten tot de knieën verdraaid. De schrijver merkt hierbij aan, dat Byron's driftige aard en grilligheid grootendeels aan dit lichaamsgebrek zijn toe te schrijven.

De leden van het berucht genootschap Marianne, grootendeels zamengesteld uit Franschen en Italianen, houdt zijne vergadering in Holborn en Leicestersquare. Die ooit in de gelegenheid was ze bij te wonen, zal moeite hebben te begrijpen, hoe het Engelsche goevernement de daar gehouden wördende oproer, moord en plundering predikende redevoeringen van een Pyat, Tallandier, Vincent, Amiel en Ribeyrolles tot hertoe heeft kunnen dulden.

Mazzini is met genoemd genootschap in de nauwste betrekking en diens aanhangers allen leden er van. Vroeger hield Orsini er redevoeringen en las er eenige brokstukken uit zijne brochure: The Austrian Dungeons of Italy voor. De Marianne bediende zich uitsluitend van niet-Fransche agenten om de bij-genootschappen in Frankrijk te bezoeken, ten einde de Fransche politie-agenten, die slechts met de Fransche uitgewekenen bekend zijn, van het spoor te brengen. Die lieden, Italianen, Polen, en zelfs Engelsche Chartisten, trokken, van valsche passen voorzien door Frankrijk, en vervulden, zonder gehinderd te worden, de landen van het eedgenootschap. Als zij van hunne zending teruggekeerd waren, pochten zij er openlijk op de Fransche politie een rad voor de oogen te hebben gedraaid, en verhaalden in kofjuizen en op andere openbare plaatsen de bijzonderheden hunner reis aan verscheidene Fransche uitgewekenen; ten aanhoore van het publiek.

Behalve de Marianne bestaat er nog een tweede zeer uitgebreid eedgenootschap; dat den naam van Comité revolutionnaire draagt; en hoewel wat zijn bestuur betreft, eenigzins van de Marianne afwijkende, toch tot dezelfde middelen, om in Frankrijk het bestaande goevernement omver te werpen, zijn toevlugt neemt. Kortelings vorden moordaanslag te Parijs zouden verscheidene Fransche uitgewekenen, onder anderen Louis Blanc, Ledru Rollin enz., lid van het Comité revolutionnaire geworden zijn. Dat genootschap bezit, op geringen afstand van Frankrijk, op Guernsey en Jersey, twee werkzame afdelingen, die onder de leiding van Victor Hugo staan. Met dat genootschap staat de Imprimerie Universelle van den Pool Zeno Swentolawski te Londen in naauwe betrekking. Deze vormt met verscheidene uitgewekenen Polen een afzonderlijk comité, dat zich onledig houdt met het koninkrijk Polen, Pozen en Galicië tot een revolutie te bewerkstelligen.

Olezwski, werd vroeger te Londen een van de voornaamste schrijvers voor Pozen en Galicië bestemd, gevat. De lokalen waar die genootschappen hunne vergaderingen houden, zijn gewoonlijk kelders, boven welken aan de straat groote plakaten hangen, die het publiek noodigen om aan de te houden republikeinsche verhandelingen deel te nemen. Hij, die deze bijzonderheden mededeelt, verhaalt, dat daarin vier tafels waren geplaatst, waarop flesschen en kransen met genever, brandewijn en bier stonden en daarbij tabak en pijpen. Een oud Fransch uitgewekene, opende met eene door het overvloedig drinken van brandewijn heesche stem de vergadering met een dulle redevoering, terwijl hij zich, om zijne spraakzaamheid te bevorderen, nu en dan een vol glas brandewijn in de keel goot. Hij werd vader Cahaigne genoemd en was te Parijs journalist geweest. De voormalige redakteur der Reforme, Ribeyrolles, waggelde dronken den kelder binnen, vloekte een geruime poos en plaatste zich vervolgens bij een flesch met cognac. De aanwezigen hadden een verwilderd voorkomen en gehavende kleden, en vielen als wolven op de geneverflesschen aan. Er werd gezongen op de redevoering; het gewone refrain was: *Feu! Il faut du sang!* waarbij allen een

gebruik als van wilde dieren aanhieven. Eindelijk ontstond er twist tusschen den voorzitter en een zekeren uitgewekene Vincent, waarvan een bloedig vuistgevecht het gevolg was. Het republikeinsche feit werd waardiglijk door een kloppartij besloten.

't Is onbegrijpelijk dat de Engelsche regering openbaar bekende Mazzinisten in hare dienst neemt en bezoldigt. Dit is het geval met zekeren Stephan Turr, een Oostenrijksch dezerteur en verrader, die in een vlugschrift, getiteld: Narrative of my arrest, Trial and condemnation verklaart een zending van Mazzini in Februarij 1853 te Milaan te zijn geweest.

STADS NIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 12 Maart.

GETROUWD (10 Maart): G. Glasius, wed. met M. C. Nelderberg.

BEVALEN (8 Maart): C. Donema, geb. Isselhorst, Z. — (9 Maart): C. M. Proper, geb. van de Koppel, D. — E. B. Breukerman, geb. Vis, D. — K. M. Cuypers, geb. Paris, Z. —

(10 Maart): J. G. A. van Lonn, geb. Boeki, D. — OVERLEDEN (8 Maart): G. M. C. Hamer, 85 j. — (9 Maart): H. P. Scholte, 45 j. — J. W. Reers, geb. Scholte, 86 j. — (8 Maart): K. Sielof, 68 1/2 j. — S. Suhr, wed. A. de Roever Dz., 55 j. — K. L. Hansen, 5 1/2 j.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

Table with columns for location (Amsterdam, Nederl., Dito, etc.), instrument type (Thesaurie, Bank, Schuld, etc.), and interest rates (104%, 63 1/2%, etc.). Includes sub-sections for 11 MAART 1/2 and 11 MAART 1/4.

